

Bilag.

Spørgsmål fra udvalget og ministeren for offentlige arbejders besvarelse.

Spørgsmål 1:

Udvalget udbeder sig ministerens kommentar til vedlagte ændringsforslag til § 3 fra fremskridtspartiet.

Svar:

§ 5, stk. 2, i lov nr. 493 af 20. december 1950 er, som det fremgår direkte af bestemmelsen, begrundet i DDLs deltagelse i et multinationalt selskab. Mig bekendt er ingen andre danske luftfartsselskaber i dag i samme situation, men skulle dette blive tilfældet i fremtiden, ville jeg for mit vedkommende finde det helt rimeligt, at der blev indrømmet det pågældende selskab en tilsvarende undtagelse som den, DDL har. Om det i givet fald skulle være ministeriet for offentlige arbejder eller et andet ministerium, der skulle tilvejebringe lovhjemlen, må stå åbent i dag.

Jeg henleder i øvrigt opmærksomheden på det ændringsforslag til lovforslagets § 3 til præcisering af undtagelsens omfang, som jeg i dag har anmodet udvalget om at medtage i dets betænkning.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes oplyse, hvordan bestemmelsen i § 5, stk. 2, i lov nr. 493 af 20. december 1950 har været benyttet i de forløbne år, og hvad der påtænkes i de kommende år med forlængelsen af reglen, som det fremgår af lovforslagets § 3 med henblik på undersøgelsen af, hvorvidt § 3 enten helt kan undværes eller der i hvert tilfælde kan komme en mere præcis udformning af, hvilke skatteprivilegier der kan meddeles DDL og SAS i forhold til landets andre luftfartsselskaber, som er opstået efter gennemførelsen af loven af 20. december 1950.

Svar:

Spørgsmålet har været forelagt for ministeriet for skatter og afgifter, skattedepartementet, der i en skrivelse af 20. maj 1975 har udtalt følgende:

„I en i sagens anledning indhentet udtalelse har statens ligningsdirektorat oplyst,

at den omhandlede lovbestemmelse kun har været anvendt i det tilfælde, der er omtalt i ligningsdirektoratets skrivelse af 26. maj 1965 til Det Danske Luftfartsselskab. Ifølge denne skrivelse har ligningsrådet vedtaget at tillade, at selskabets indtægt ved virksomhed i udlandet indtil videre ansættes til 75 pct. af dets andel i nettooverskuddet fra SAS, således som dette måtte være at regulere under hensyntagen til danske beskatningsregler. Ligningsrådet har for så vidt angår afskrivningerne imødekommet selskabets andragende for skatteåret 1965-66, hvorefter der er foretaget afskrivninger, der ikke er i overensstemmelse med de danske afskrivningsregler, men hvor de samlede afskrivninger dog ikke overstiger maksimumbeløbet efter dansk lovgivning. Ligningsrådet har imidlertid krævet, at der for fremtiden for hvert enkelt skatteår må gives en redegørelse for, at de samlede foretagne afskrivninger ligger inden for rammerne af det tilladelige maksimum efter de danske afskrivningsregler.

Hvad spørgsmålet om reglens fremtidige anvendelse angår, kan det oplyses, at særlig hjemmel ikke kræves, for så vidt angår udlandsfradraget. Efter gældende praksis vil det være muligt for andre selskaber at opnå en tilsvarende ordning, når praktiske regnskabsmæssige hensyn tilsiger det.

Hvad derimod den særlige afskrivningsordning angår, er særlig hjemmel nødvendig, hvis de almindelige regler skal fraviges.

I denne situation vil det være muligt at udforme § 5 således, at den alene giver hjemmel til den særlige fremgangsmåde ved opgørelsen af de skattemæssige afskrivninger.“

Jeg er indstillet på senest i forbindelse med lovforslagets 3. behandling at fremsætte ændringsforslag til lovforslagets § 3, sigtende på at præcisere, at afvigelsen fra de almindelige regler kun gælder med hensyn til afskrivningsordningen, og skattedepartementet er derfor d.d. anmodet om en udtalelse vedrørende formuleringen af ændringsforslaget.